



Djurskydd i Östeuropa c/o Monica Ohlsson,
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
Swish 123 182 3806

Rapport juli 2021

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Vi hoppas att ni alla har en skön sommar! Här kommer en ny rapport full med berättelser från alla våra projekt. Tänk vad de sliter dag ut och dag in för att hjälpa djuren.

Sankt Petersburg

Elena har som vanligt kämpat på för djurens rättigheter och hjälpt många djur sedan sist. Hon har vidarebefordrat en film som de tagit fram om deras kastreringskampanj i Sankt Petersburg och Leningradskaya Oblast - ni som vill kan kopiera länken här och titta (den är inte hemsk):

<https://youtu.be/LG9ig0CrTyl>

Denna film är gjord för att kunna visas i hela Ryssland om hur bra det fungerar med kastreringskampanjer istället för att bara döda djuren. De har haft ett möte i Moskva och visat filmen, för inte ens i deras huvudstad fungerar kastreringskampanjerna så bra som i Sankt Petersburg.

För ett tag sedan ringde en ung berusad kvinna till Elena och berättade att hennes tik var väldigt dålig efter att ha fått valpar 2 veckor tidigare. Elena åkte såklart dit och såg att tiken blödde ganska mycket, så hon ordnade snabbt med en transport av hunden till en veterinärklinik- tillsammans med sina valpar som fortfarande diade. Kvinnan hade tänkt dränka valparna, men Elena lovade att omlacera dem istället – tur nog gick kvinnan med på det.

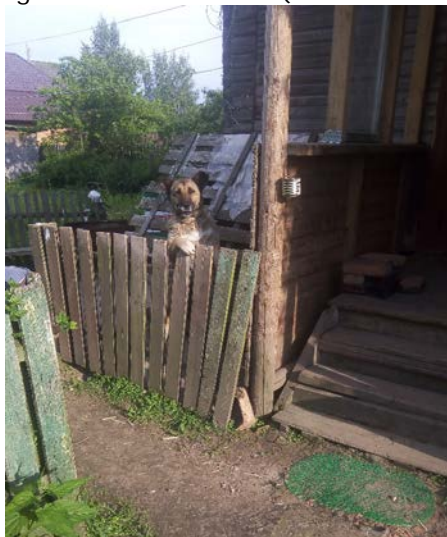
När tiken hade opererats på veterinärkliniken fick hon åka tillbaka till kvinnan som inte ville lämna henne ifrån sig. Nu försöker Elena omlacera valparna, men tyvärr försvann en av valparna när hon skulle hämta dem hem till sig. Eftersom de diade så kunde inte Elena ta dem direkt. Vad som hänt med den försvunna valpen vet hon inte. Men nu har Elena hämtat dem, för de var i så dåligt skick och var fulla med mask.

Kvinnans nya pojkvän krävde att sen få ta en av valparna – han ska ha den (Mishutka) som jakthund - men rasen är inte en jakthundsras. Nu funderar Elena på att sen stjäla tillbaka Mishutka, om hon vågar.

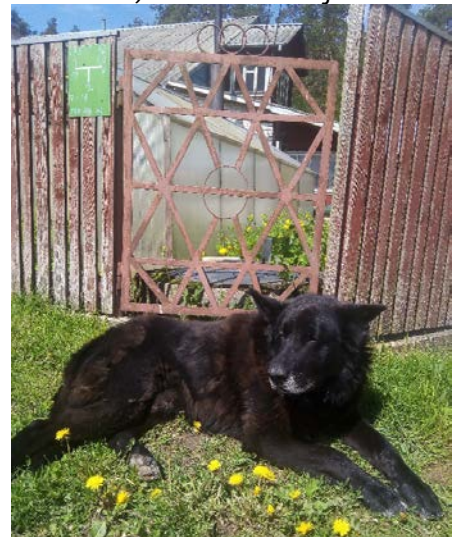
Kvinnan och hennes pojkvän bor i ett gammalt hemskt hus (mer ett ruckel än ett hus) där flera familjer bor.



Tiken som Elena hjälpt.



Såhär bor tiken 😞



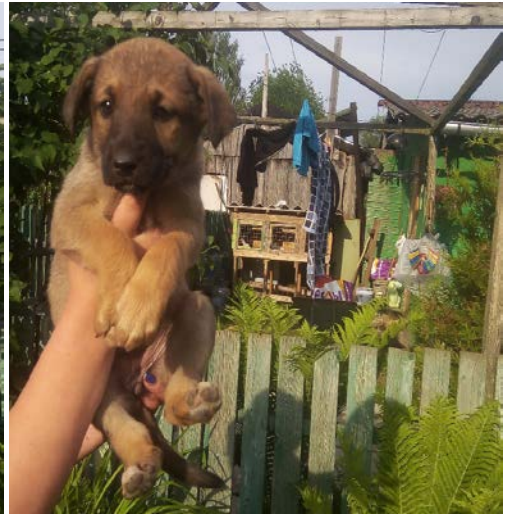
Hanen som är pappa till valparna. Ingen vet vem som äger honom.



Mishutka, valpen som ska bli jakthund.



De här två valparna ska Elena omplacera så snart de är gamla nog.



En av grannarna till kvinnan är en mycket aggressiv och ofta berusad man. Hans hund, en ung vacker hund, står kedjad till ett skjul med kycklingar. Kedjan är bara ca 50cm lång och solen ligger på där hela dagarna – nu har de haft 30-35grader i området ett tag. Elena funderar nu på hur hon ska kunna rädda honom.



Grannens hund som är Elenas nästa projekt att hjälpa.

Varya – ca 1 år, kommer från Dagestan – det är ett hemskt område med många grymheter (både mot djur och kvinnor). Vi skrev om det området för ca 2 år sedan – om deras grymma hundslakt – Elena skrev då en överklagan om detta och blev utsatt för ett flertal hot.

Tikar har ingen chans att få ett nytt hem i det området - de vill bara ha hanhundar till jakt eller vakt.

Varya levde som valp vid ett stort huskomplex inne i staden Dagestan. Med hjälp av lokala djurvänner transporterades Varya och 2 tikar till, till Sankt Petersburg. De hade inte klarat sig så länge i den extrema värmen som de nu haft i Ryssland ett par veckor.

Alla 3 hundarna behövde veterinärvård. När de sedan skulle omplaceras var det ingen som ville ha Varya så hon fick följa med Elena hem. Hon är nu kastrerad och frisk.

Det tog ett tag innan Varya litade på Elena, för hon var van vid att alla bara schasade bort henne. Elena ville inte att hon skulle vara ensam ute i trädgården på natten, men det var inte lätt att få in henne när hon knappt fick komma nära henne.

Hon är en väldigt snäll hund och har nu blivit bästa vän med hunden Nordic (han som Elena räddade från Murmanks om ni minns) och de är alltid tillsammans, både ute och inne.

Varya bestämde sig snabbt för att hon var en VIP-hund eftersom Elena uppmärksammade henne i Dagestan – hon skulle alltid ha maten först, om någon försökte gå nära maten före henne så bet hon den hunden i örat. Elena började då att ge Varya sist och ganska snabbt förstod hon reglerna 😊

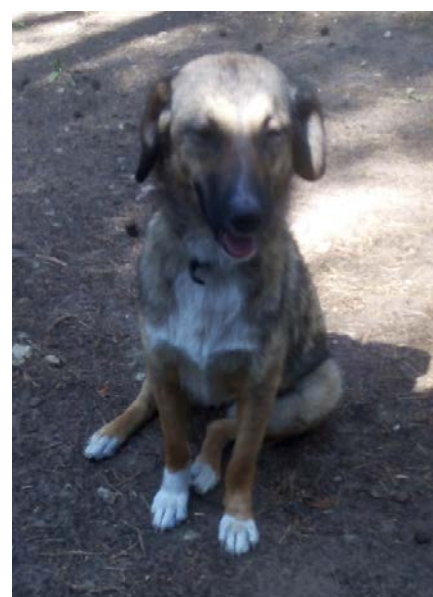
Varya går nu fint i koppel och hon är bra med katter, så nu ska Elena omplacera henne.



Hundarna före avresan från Dagestan



Varya tar dagen som den kommer 😊



Varya hemma hos Elena

Berta, David och Asya

En annan hemsk region i Ryssland är Astrahan, som ligger i mynningen på floden Volga. Där blir djuren ofta förgiftade, där fungerar inte det statliga kastreringsprojektet.

På en byggarbetsplats bodde en tik som födde 3 valpar. Det är många lastbilar som åker där, så tyvärr blir de flesta valparna påkörda (det händer tyvärr överallt) Elena fick tag i några djurvänner och sa att om de kastrerar tiken så kan valparna få komma till Sankt Petersburg. Det tog 40 timmar för valparna, att med tåg, åka till Elena. Elena har nu vaccinerat dem. En av volontärerna tog hand om en av valparna för att hjälpa Elena att omplacera henne- hon heter Berta och bor nu med en familj.

En ung kvinna ringde till Elena och berättade att de haft en hund som blev sjuk och inte överlevde operationen den behövde. Hon hade skrivit en sång och gjort en film om deras hund som de hade svårt att sluta sörja. När hon såg den ena valpen, David, så kände hon bara – han måste bo hos oss – så Elena åkte med David för att se hans nya hem och nu har han flyttat till kvinnan och hennes två barn. De bor vid en stor park och skickar ofta både foton och filmer på hur David har det i sitt nya liv.

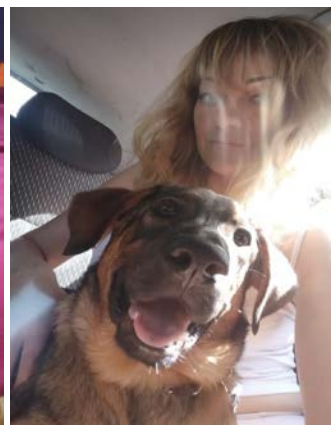
Asya, har inte fått ett eget hem än, men Elena tror inte det ska ta lång tid innan även hon flyttar.



Valparna i Elenas bil



David hemma hos Elena



David och hans nya matte



David i sitt nya hem med lillhusse.



Väldigt fina bilder på Asya – det borde inte vara några problem att placera denna ljuvliga tik.

Busia

Busia är en annan hund som Elena tagit hand om – nu är hon vaccinerad och om några veckor kommer hon att kastreras.

Det kommer att vara enkelt att hitta en ny familj till henne då hon är liten och bara runt 1 år. Men hon behöver först lära sig en del saker. Hon vill inte vara ensam i ett rum – hon biter på dörrarna och försöker komma ut. Om man lämnar ett fönster öppet så hoppar hon ut direkt. Hon har även bitit sönder kattluckan, men som tur var så blev hon accepterad av katterna. Hon bet sig även ur en transportbur som Elena satte henne i.

Hon sover hos Elena i hennes säng, men hon hoppar inte upp förrän Elena somnat. Sen följer hon efter Elena när hon är ute i trädgården, som en skugga. Nu ska Elena träna på att lämna henne så hon kan få en egen familj sen.



Busia

Clotilda är en ny katt hos Elena, som hon tog hem för två veckor sedan när hon såg henne vid järnvägsstationen i närheten. Hon gick runt och skrek efter uppmärksamhet, men ingen brydde sig. Elena fick känslan att någon lämnat henne där och eftersom det är en farlig plats för en katt så fick hon följa med Elena hem. Hon var helt full av kåda och skräp som Elena fick klippa bort från pälsen.

Hon var väldigt skygg och rädd för de andra katterna och satt mest i ett hörn i början, men nu har hon börjat äta tillsammans med de andra katterna.



Clotilda

Fedorovskoye – ett område Elena ofta besöker. Många av djuren har ägare, men de matar dem sällan, tar dem aldrig till en veterinär, så många dör av sjukdomar och infektioner. Det är gratis att kastrera dem, så man undrar varför de inte gör det. Elena brukar ta någon katt då och då och kastrera. Hon har även stulit några små fastkedjade hundar från detta ställe, och placerat om dem.

Pchelka är från detta ställe – Elena såg att hon var dräktig, så hon tog hem henne. Nu är hon vaccinerad och kastrerad, så hon väntar på att få ett nytt hem



Vildkatterna som Elena och hennes vänner matar och hjälper.

Pchelka

Litauen

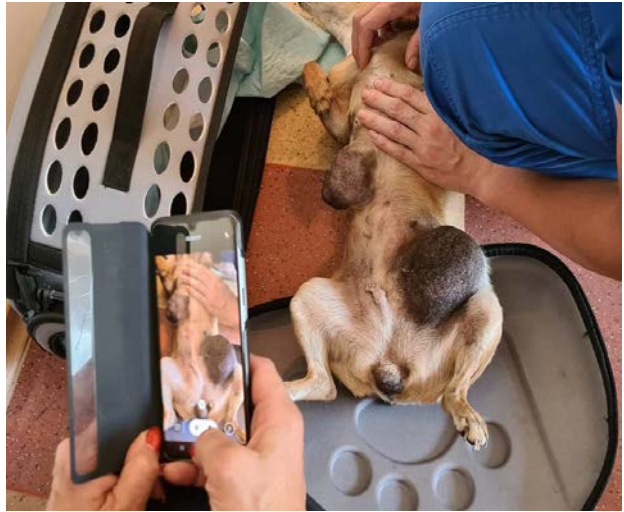
Kastreringsprojekt

Det första av två kastreringsprojekt (det andra äger rum i höst) ägde rum i nordöstra Litauen tre dagar i slutet av juni. Projektledare var våra kontaktkvinnor Liisa Leizinger och Zivile Vilciauskaite, som samarbetar med den ideella organisationen Mazas Draugas (Små vänner). Totalt kastrerades 119 djur – 24 tikar, 75 honkatter och 20 hankatter. Man tog sig också an en del sjukdomsfall. En liten tik med tumörer opererades med lyckat resultat t ex. Liksom vid förra årets projekt vaccinerades ovaccinerade katter och hundar. De avmaskades också och fick medel mot fästingar. Mazas Draugas tackar Djurskydd i Östeuropa på sin Facebook-sida för vår sponsring av projektet.

 GERI  DARBAI 	
<p>Birželio 18-20 dienomis</p> <p>ORGANIZUOJAMAS NEMOKAMAS ŠUNŲ BEI KACIŲ STERILIZACIJOS/KASTRACIJOS PROJEKTAS "GERI DARBAI"</p> <p>RENGJAMOS AKCIJOS TIKSLAS YRĄ SUMAZINTI BENAMIŲ ŠUNŲ IR KACIŲ POPULIACIJĄ.</p> <p>Adresas: Pasvalio raj. Nairių k. Dvaralaukių g. 2</p> <p>REGISTRACIJA TELEFONU 8 678 46174</p>	<p>Renginio organizatoriai ir remėjai:</p> <p>VAŠKŲ SENIŪNIJA</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;">  </div> <div style="text-align: center;">  </div> </div> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> <div style="text-align: center;">  </div> <div style="text-align: center;">  </div> </div>

De hund- och kattägare som kom uttryckte sin stora glädje och tacksamhet över denna möjlighet att få sina djur kastrerade. Borgmästaren kunde också konstatera att man tack vare dessa kastreringsprojekt nu såg betydligt färre herrelösa katter och hundar på gatorna. Bifogar några bilder från projektet nedan.



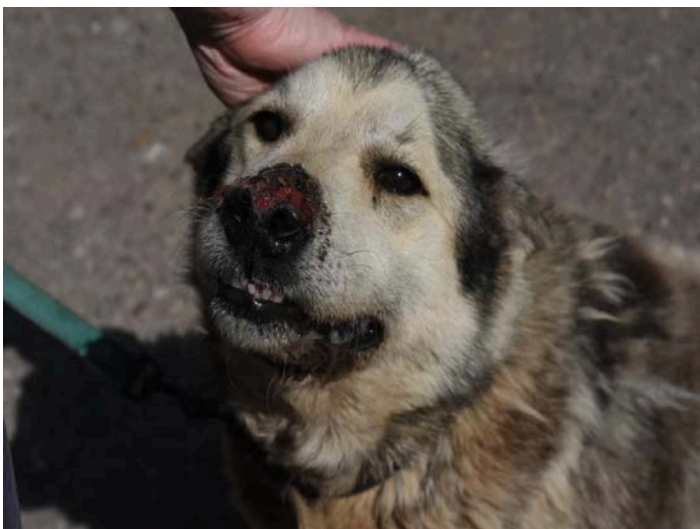


Linksmosios Pedutes (Happy Feet), Klaipeda

Vi har fått positiva nyheter rörande hunden **Bagi**. Hon har stått kedjad i hela sitt liv men tydligen kommit loss någon gång och blivit påkörd. Hon har haltat alltsedan hon kom till LP. Efter att en veterinär tittat på henne har hon opererats. Hon vill inte gärna röra på sig så nu har man startat rehabilitering med simning varje dag. Bifogar en video. <https://we.tl/t-SO1g6x4aqY>



Bagi



Grant

När det gäller **Churchill**, som en av volontärerna fann i konvulsioner när hon kom till LP på morgonen ser det också ljusare ut. Det handlar troligen om epilepsi och han får medicin för det.

Simona (huvudansvarig för LP) vill gärna berätta om hunden **Grant**, som nyligen kommit till hundhemmet. Han har lupus och det är något fel med hans käke. Man har allvarligt funderat på att låta honom somna in. Men det är en så glad och trevlig hund – trots att han varit kedjad i hela sitt liv. Man vill ge honom en chans. Eventuellt kan det bli aktuellt med en operation.

DiÖ sponsrar Linkmosios Pedutes under året och det kan vi göra tack var er medlemmar. Det gör att de tre hundarna ovan kan få den behandling de behöver.

Rumänien

Veterinär Emma Stratulat kunde under våren kastrera 50 katthonor tack vare ett generöst bidrag från en av våra medlemmar. Både ägarägda katter och hemlösa katter kastrerades. De hemlösa katterna befinner sig ofta i mindre kolonier, som snälla kvinnor (sällan män) matar. De har förstått behovet av kastrering och kom med de katter de lyckades få med sig till Emma. De släpptes sedan ut igen i sitt revir (Catch-Neuter-Release), CNR. Behovet är stort och det hade inte varit fel om ytterligare 50 katter hade blivit kastrerade. Men Emma hade helt enkelt inte tid. Hon har ju också, förutom verksamheten på kliniken, sin omfattande rescue-verksamhet som hon blöder för.



Montenegro

Steriliseringprojektet

Vårt steriliseringsprojekt i staden Bar Montenegro fortsätter.

Hittills i år har vi steriliserat:

84 hemlösa katthonor och 30 hemlösa tikar

10 ägarägda katthonor och 10 ägarägda tikar (vi betalade 50%, kattägaren resten)

Behovet är enormt, all vår hjälp tas tacksamt emot.

Jag vill speciellt vädja till alla kattälskare - om ni kan, skicka gärna bidrag till sterilisering av hemlösa katter.

Kattens status i Sverige är låg, men i Montenegro är den ännu lägre.

Det enda sättet att begränsa lidandet är steriliseringar. Och ingen - förutom DiÖ - har någonsin steriliserat katter i staden Bar. Vi har initierat detta, vi har öppnat befolkningens ögon för problemet.

Nu VILL de sterilisera. Men de har inga pengar. Varje krona räknas.



Jag har bitt Buba, vår steriliserings-samordnare, att skriva några ord till våra medlemmar. Här kommer hennes berättelse:

"Kära vänner,

I den senaste rapporten skrev jag om svårigheterna som vi stöter på när vi räddar djur. Idag vill jag gärna berätta om våra dagliga rutiner, hur en volontärs liv ser ut.

I vår stad finns det ingen myndighet som är ansvarig för djuren - detta innebär att om något händer, får vi, volontärer komma och hjälpa djuret.

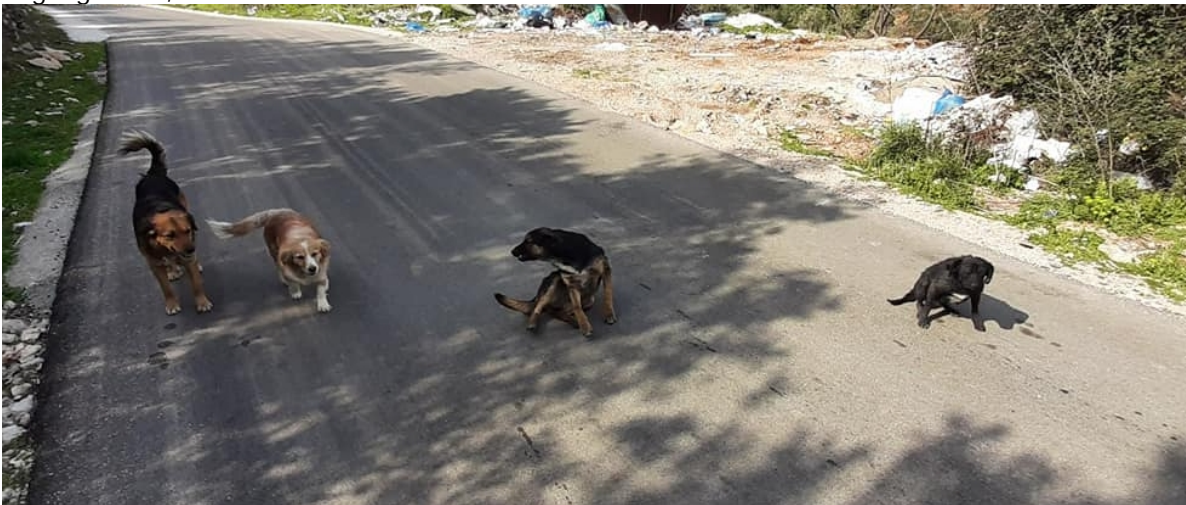
Varje dag får vi rop på hjälp, oftast är det nyfödda valpar eller kattungar, lämnade i en påse eller i en skokartong...

Ibland får vi information om sjuka hundar, hundar skadade i trafiken, hundar slängda på gatan av sina ägare. Ofta får vi telefonsamtal på natten. En del av hundar kommer från andra kommuner - deras ägare vill vara säkra på att hunden inte kommer tillbaka, de tar med sig hunden i bilen och släpper den långt hemifrån på natten, när ingen ser. Dessa hundar är på ny mark, chockade, de accepteras inte av andra hundar, de är rädda. Ofta är det dräktiga tikar och tikar med valpar.

Det finns en del renrasiga hundar på gatan - deras ägare slängde ut dem när de hade blivit sjuka.

Det händer att vi måste fatta det tunga beslutet om avlivning... Det är den svåraste delen av vårt arbete, vi vänjer oss aldrig...

Ibland måste vi åka flera mil för att hämta djuret - det kräver planering, tid och pengar, den som åker måste ha tillgång till bil, inte alla har det.



Vi stöter ofta på förgiftade hundar och katter. En del "djurhatare" lägger ut gift - för dem är det ett enkelt sätt att minska antalet djur på gatan. Och en del restaurangägare lägger ut rättgift nära restauranger - därför är det viktigt att mata djuren så att de inte bor i närheten av restauranger och hotell.

När vi har hämtat djuret, åker vi alltid till veterinärklinik för att vår veterinär ska kontrollera hur djuret mår. Efter det kommer nästa steg - var ska vi placera nykomlingen...

Det finns privata djurpensionat, men de är dyra - ca 550kr per månad. Så vi sprider bland bekanta att vi behöver ett jourhem, vi ber att någon ska ta emot hunden/katten. Om vi hittar en vänlig själ som kan ta emot djuret,

skaffar vi pengar till mat och vaccinationer. Om ingen anmäler sig - försöker vi göra en liten koja ute på gatan och vi släpper hunden/katten i hopp att den kanske klarar sig...

Det är sommar nu, alla hundar måste skyddas från loppor, fästingar, myggor. Myggor och moskiter är de vanligaste smittobärarna, speciellt av den obotliga sjukdomen Leishmania. De flesta hundar på gatan har någon sjukdom, om den upptäcks, brukar det djuret få behandling mot den.

DiÖs hjälp betyder otroligt mycket för gatudjuret i vår stad.

Det som kom som en stor, positiv överraskning var att det finns ett stort antal människor som älskar katter. Det blev tydligt när DiÖ har initierat kattkastringarna - vi trodde aldrig att folk skulle vara intresserade, men det visade sig att det finns många fler katter som väntar på sterilisering än steriliseringsplatser.

Tusen tack för att ni har räddat så många djur både genom sterilisering och matdonationer. Vi är väldigt tacksamma för det!!!

Kära vänner,
jag önskar er all lycka och god hälsa."

Unas shelter

I förra rapporter skrev jag om ett litet privat shelter, drivet av ett irländskt par, Una och Chris. Jag skrev även om Paladine - en hemsk plats i skogen, där en psykisk störd kvinna, Vesna H., samlar hundar, utan att ge dem varken mat eller vatten. Myndigheterna gör absolut inget, även om hennes "verksamhet" strider mot deras djurskyddslagar. Då och då åker Una tillsammans med Liljana V., medlem i en av lokala djurskyddsföreningar, till Paladine med mat och färskt vatten (det finns inget vatten på plats, hundarna serveras gammalt, grönt regnvatten). Det händer att Una tar en eller flera hundar från Paladine och beroende på deras skick, tar hon dem till sitt shelter, där de får all vård de behöver, eller också släpper dem ut på gatan.

Några bilder från Paladine:



Nedan Unas berättelse om 3 hundar som hon tog från Paladine.

Möt Tinky, Micky och Raf. Alla tre har tillbringat många år i Paladine och det har tyvärr påverkat deras hälsa.

Raf

Raf är en gammal hund som dök upp på Bars gator för 12 år sedan. Han fick mat från volontärer, men när Vesna H. fick se honom, tog hon honom till Paladine. Raf var van vid det fria, han var väldigt stressad av att vara instängd på en liten yta med 30 andra hundar. Ljiljana och Una bestämde sig att ta tillbaka honom och släppa ut honom på gatan. Raf var den äldsta hunden som gick fritt på gatorna, han var - och fortfarande är - gammal och skröplig. Därför tog Una honom till sitt shelter. Det tog honom några månader att vänja sig vid "fångenskap" på sheltret, men efter några lyckade rymningsförsök insåg han att det är mycket trevligare att ha en varm, trygg plats och lagad mat serverad varje dag. Nu trivs han jättebra på sheltret.

Tyvärr testades han positivt för hjärtmask.

Hjärtmask är en parasitsjukdom, typisk för varmare klimat, ibland ses sjukdomen även i norra Europa, men den är relativt ovanlig här. Raf fick behandling mot parasiten, snart väntar omtestning för att se om kuren har lyckats.

Raf har visat sig vara en mycket trevlig, kelig hund. Det var några personer i Tyskland som ville adoptera honom, men Una tror att vid hans höga ålder (minst 13 år) skulle det innebära för mycket stress att byta miljö. Så Raf ska stanna på sheltret.



Micky

Micky hade ett sorgligt liv. Han fördes till Paladine när han var en liten valp, tillbringade hela sitt liv i en liten smutsig bur utan att veta om han skulle få mat eller vatten och levde i sin egen avföring, urin och full av loppor i fem år. Ljiljana och Una bestämde sig för att ta ut honom när de var sist i Paladine eftersom han såg så sjuk ut och var mycket mager. De tog honom till veterinären där han fick diagnosen hjärtmask och Leishmania, två tropiska, mycket farliga sjukdomar. Micky har börjat sin behandling för hjärtmask och när den är klar kommer han att få behandling för Leishmania.

Micky är en väldigt nervös och rädd hund, har fortfarande problem med att låta Una eller Chris komma nära. Una hoppas att han kommer att lära sig att inte vara rädd för människor, men det kommer att ta tid.



Tinky

Tinky är en söt hund, väldigt tillgiven, kärleksfull, vänlig och lydig. Han var en liten valp när han togs till Paladine med sina syskon. Han hade levt 4 år i Paladine - i en liten bur, i sin egen avföring och urin dag efter dag utan mänsklig kontakt. Ljiljana och Una bestämde sig att släppa Tinky med tre andra hundar på gatan i slutet av förra året. Tyvärr överlevde bara Tinky, en dödades av en annan hund i ett slagsmål och de två andra hundarna förgiftades. Una tyckte inte hon hade något val - trots ett överfullt shelter med många "oadoptiva" - pga. sjukdom - hundar - tog hon Tinky till sitt hem. Tinky steriliserades. Det har visat sig att han också lider av hjärtmask - han ska påbörja sin behandling så fort han har hämtat sig från steriliseringen.



Riga - Djurhemmet i Riga Djurhemmet i Riga

Våra lettiska vänner på djurhemmet i Riga har fortsatt att arbeta intensivt även i år, trots att pandemin fortfarande inte har lämnat oss. Under det här första halvåret har man huserat cirka 95 katter och 52 hundar, bland annat ett stort antal kattungar.

För att lättare kunna hitta nya hem till djuren hjälper besökande studenter och skolbarn till att socialisera dem. Det blir en dubbel vinst, inte bara djuren lär sig att umgås med människor, utan unga människor lär sig även att ta hand om djuren. Studenterna går dessutom ut och promenerar med djurhemmets hundar i skogen minst ett par gånger om dagen. Här har volontärer alltid varit viktiga för verksamheten.

Under en helg i april arrangerades "The Big Clean Up" över hela Lettland och då passade djurhemmets volontärer dessutom på att göra rent och fint i lokalerna och ute i hundrastplatserna.

Nu i sommar ordnar djurhemmet också speciella hundkurser för skolbarn på grundskolan, i syfte att lära barnen att sköta och kommunicera med djuren. Den första hundkursen hölls av en av landets mest erfarna hundskötare, Ivars Lielpēteris, den 12 juli och blev mycket uppskattad av både barnen och deras föräldrar.

Astrida, som är vår kontakt i Riga, hälsar så mycket och önskar er alla en riktigt härlig sommar!



Här är tre bilder från hundkursen den 12 juli, under ledning av hundskötaren Ivars Lielpēteris. Det blev en mycket uppskattad dag.



En av kattungarna förlorade ett öga på grund av en infektion. Men nu har den lille tagits om hand av våra lettiska vänner och opererats.



Volontärerna hjälpte till att göra det fint på djurhemmet i våras, under det nationella arrangemanget "The Big Clean Up"



Volontären Inga har varit ute och promenerat med hunden Bricis. Hundarna kommer ut i skogen minst ett par gånger om dagen.

En än gång ett stort tack för allt ert stöd !

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa

Erik Dahlbergsgatan 49

115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3

Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se